

ding, der er kommet fra hr. Simon Emil Ammitzbøll. Det er da lidt forvirrende, at man ved ét bord siger, det er en god idé, og så på talerstolen siger, at det er en dårlig idé. Men sådan er der jo så meget »på den ene side og på den anden side«, når man hører på De Radikale.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dårlige vittigheder bliver som bekendt ikke bedre af at blive gentaget, heller ikke herfra. Jeg synes, at det her med al tydelighed viser ulemper for SF ved at have to forskellige ordførere på de to forskellige sager, da de åbenbart ikke taler nok sammen.

Sandheden er jo den, må jeg sige til hr. Ole Sohn, at den medielicens, som vi går ind for, og som vi i øjeblikket forhandler med regeringen og andre om, er en løbende licens, hvorfor den ikke påvirker grænsehandelen, mens en licens, der pålægges ved køb, påvirker grænsehandelen. Uanset om de to ting skulle være de samme, og man så er en enige om, hvorvidt det påvirker grænsehandelen eller ej, så kan man da i hvert fald ikke påstå, at det er de samme, og at de har den samme effekt. Det er da kun, fordi man vil fastholde sig eget forslag i stedet for at finde en fornuftig løsning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

En gang imellem kan man godt undre sig over Det Radikale Venstre, for jeg formoder sådan set, at Det Radikale Venstre og SF ender med at stemme ens til regeringens forslag, fordi det er et elendigt forslag. Det burde Det Radikale Venstre måske have brugt sin energi på at udtrykke, men det agter man ikke. Nu skal jeg gøre det til seeres og lytteres og tilskueres oplysning: Det Radikale Venstre stemmer imod det forslag, som de nu står og roser. Sådan er virkeligheden.

Men det er lidt bekymrende, at man ikke fra Det Radikale Venstres side kan se eller vil anerkende, at den model, man har lavet i 15 andre EU-lande, er teknologineutral og dermed eliminerer grænsehandelsproblemerne. Det er faktisk derfor, man har lavet og indført ordningen på en sådan måde, at det er brugerne, der kommer til at finansiere det på en teknologineutral måde, uden at det giver grænsehandelsproblemer. Det var det, man skulle have adopteret, og det var det, vi foreslog.

Det bliver ikke til noget, så nu stemmer Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedsli-

sten og SF imod det af regeringen fremsatte forslag, fordi vi er enige om, at det er en elendig model.

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Det er jo en lidt sjov debat, særlig fordi vi nu har haft en lang diskussion om et forslag, som SF havde fremsat som beslutningsforslag – et forslag, som SF ikke ønsker til anden behandling og ikke har insisteret på skulle med i betænkningen fra udvalget i forbindelse med det her. Det er altså et forslag, der i ordets allermest tydelige betydning er dødt, men det er sådan set også godt, at det er det.

Kl. 14.15

Det, jeg så vil sige, er, at jeg tror, den sådan lidt ophidsede stemning omkring det her forslag måske kan skyldes, at der mangler nogle ret klare tilkendegivelser fra ministeren og fra de borgerlige partier. Jeg har sådan set ingen problemer med at acceptere, at man her laver en aftale, som gør noget ved grænsehandelen, og man kompenserer så kunstneren for det. Man kan fedte lidt rundt i, om man får gjort det helt godt nok, men det er den anden del.

Når man begynder at diskutere det her blankbåndsvederlag, sker der jo det, at der også opstår en diskussion af, at hele systemet faktisk er ved at blive forældet, fordi ordningen er bundet op på, hvilke medier forbrugerne vælger at kopiere på. Når regeringen så vælger at sige, at det vil den ikke gøre noget ved her og nu, så breder der sig en frygt – berettiget eller uberettiget – for, at den heller ikke vil gøre det i fremtiden.

Hvis der nu kom en klar og rimelig tydelig tilkendegivelse fra Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti eller bare fra ministeren om, at man var klar over, at det eksisterende blankbåndsvederlag ville blive udfaset på grund af den teknologiske udvikling, og man så sagde, at det finder vi en løsning på, vi er indstillet på at kompensere hundrede procent i forhold til det, vi giver nu, vi er bare endnu ikke helt nået frem til, om det skal være noget, som Socialdemokraterne, De Radikale og SF skal kæmpe sig til i medieforhandlingerne, eller det er noget, vi klarer ved en finanslovforhandling senere på året – men vi er enige i, at kompensationen skal findes – så kunne der jo både blive skruet ned for retorikken her i salen, og kunstnerne kunne